

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 3.12.2013
COM(2013) 849 final

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

**v skladu s členom 16 Direktive Sveta 2007/74/ES o oprostitvi plačila davka na dodano
vrednost in trošarine na uvoz blaga za osebe, ki potujejo
iz tretjih držav**

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

v skladu s členom 16 Direktive Sveta 2007/74/ES o oprostitvi plačila davka na dodano vrednost in trošarine na uvoz blaga za osebe, ki potujejo iz tretjih držav

KAZALO

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU	2
1. Povzetek	4
2. Analiza rezultatov posvetovanja	4
2.1. Uvod	4
2.1.1. Pravna podlaga in glavni elementi Direktive	4
2.1.2. Metodologija	4
2.2. Razprava o prejetih pripombah	5
2.2.1. Členi 3, 7 in 13 – opredelitve	5
2.2.2. Člen 6(a) – razlaga izraza „občasni uvoz“	8
2.2.3. Člen 8 – obravnava drugih tobačnih izdelkov (tukaj: snus).....	11
2.2.4. Člen 8(2) – razlikovanje med potniki v zračnem prometu in drugimi potniki.....	11
2.2.5. Členi 8, 9 in 11 – količinske omejitve.....	12
2.2.6. Člen 10 – starost potnikov.....	12
2.2.7. Člen 11 – gorivo v prenosni posodi	13
2.2.8. Člen 14 – najmanjši znesek davka	13
2.2.9. Razmerje med mejnimi vrednostmi in količinskimi omejitvami	13
2.2.10. Plovba po celinskih plovnih poteh in prevoz potnikov po reki Donavi.....	14
3. Splošna ocena in zaključek	14
4. Priloga	15

1. POVZETEK

To poročilo temelji na členu 16 Direktive Sveta 2007/74/ES o oprostitvi plačila davka na dodano vrednost in trošarine na uvoz blaga za osebe, ki potujejo iz tretjih držav (v nadaljnjem besedilu: Direktiva), v skladu s katerim Komisija Svetu predloži poročilo o izvajanju te direktive skupaj s predlogom sprememb, kadar je to potrebno.

Za pripravo tega poročila je Komisija junija 2012 državam članicam poslala vprašalnik, v katerem jih je pozvala, naj podajo pripombe o katerem koli delu Direktive (vseh uvodnih izjavah in členih) ter jim postavila specifična vprašanja o uporabi oprostitev iz Direktive. Komisija je prejela odgovore od vseh držav članic, ki jih je takrat bilo 27¹. Petnajst držav članic je menilo, da ni treba spreminjati veljavnih pravil. Nadaljnjih pet je predlagalo redakcijske spremembe, sedem pa jih je poročalo o težavah pri uporabi določenih določb.

Čeprav je bilo ugotovljenih več pomembnih težav, zlasti v povezavi z opredelitvijo in razlago tehničnih izrazov, kot je „občasni uvoz“, Komisija meni, da na tej stopnji ni prepričljivega razloga za zakonodajno ukrepanje, in si bo raje prizadevala za rešitev teh vprašanj prek ustreznih postopkov v odboru, izmenjave dobre prakse in praktičnih upravnih smernic in orodij.

2. ANALIZA REZULTATOV POSVETOVANJA

2.1. Uvod

2.1.1. *Pravna podlaga in glavni elementi Direktive*

Pravna podlaga tega poročila je člen 16 Direktive: „Vsaka štiri leta in prvič leta 2012 Komisija Svetu predloži poročilo o izvajanju te direktive skupaj s predlogom sprememb, kadar je to potrebno.“

Direktiva določa pravila za oprostitve plačila davka na dodano vrednost (DDV) in trošarine na blago, uvoženo v osebni prtljagi oseb, ki potujejo iz tretje države ali z ozemlja, na katerem se določbe Skupnosti o DDV ali trošarinah ali o obojem ne uporabljajo. Z drugimi besedami, Direktiva v bistvu določa davčne oprostitve EU pri mednarodnih potovanjih. Člen 41 Uredbe 1186/2009 je pomemben, če zadeva carine. Tega to poročilo ne pokriva neposredno, ampak le za namene skladne analize ali v poskusu obravnave sinergij (glej spodaj).

Namen rednega ocenjevanja, kot je bilo zahtevano z obveznostjo poročanja, je preveriti, ali opredelitve, mejne vrednosti, količinske omejitve in druge določbe Direktive še vedno odražajo gospodarsko stanje in služijo svojemu namenu.

2.1.2. *Metodologija*

Za oblikovanje tega poročila je Komisija izvedla posvetovanje z državami članicami, da bi dobila povratne informacije o izvajanju, učinkovitosti in uporabnosti ustreznih določb. Postavila je zlasti specifična vprašanja o uporabi oprostitev in količinskih omejitev iz Direktive². Poročilo tako temelji zlasti na podatkih iz vprašalnika. Službe Komisije so ocenile tudi „Poročilo o določbah za osebno prtljago – poročanje o vprašanih, povezanih z

¹ Hrvaška je pristopila k EU šele julija 2013 in ni bila vključena v projekt.

² Vprašalnik je bil predstavljen na seji Odbora za trošarine, pripombe v zvezi z njim pa so se zbirale od 26. junija 2012 do 27. julija 2012.

izvajanjem člena 41 Uredbe Sveta (ES) št. 1186/2009, ki jo je uvedla Uredba Sveta (ES) št. 274/2008³, ki ga je 22. novembra 2011 predložil generalni sekretariat Sveta³.

Čeprav Uredba Sveta (ES) št. 274/2008 obravnava oprostitve carin in Direktiva Sveta 2007/74/ES oprostitve plačila davka na dodano vrednost in trošarine na uvoz, oba sklopa pravil v bistvu obravnavata ista vprašanja, in sicer uvoz blaga iz tretjih držav ali z ozemlja, na katerem se določbe Skupnosti ne uporabljajo, v osebni prtljagi potnikov. Poleg tega oba sklopa pravil uporabljajo isti organi, in sicer carinski organi ob uvozu. Težave, ki jih bodo ugotovile države članice, bodo zato enake ali pa se bodo vsaj delno prekrivale. Na tej podlagi je lažje razumeti in obravnavati razsežnost težavnih področij, ki so jih v vprašalniku sporočile države članice, in možne rešitve, če oba sklopa rešitev obravnavamo v skladnem okviru.

V nadaljnjem besedilu to poročilo razpravlja le o pomembnih tako ugotovljenih vprašanjih. Zahteve za redakcijske in jezikovne spremembe v poročilu niso zajete, bile pa so obravnavane v postopku Odbora za trošarine⁴.

2.2. Razprava o prejetih pripombah

2.2.1. Členi 3, 7 in 13 – opredelitve

Dve državi članici sta zaprosili za natančnejšo opredelitev naslednjih izrazov iz Direktive:

Člen 3(1) in (2) – „tretja država“ in „ozemlje, na katerem se določbe Skupnosti o DDV ali trošarinah ali o obojem ne uporabljajo“

Za namen oprostitve plačila davka na dodano vrednost in trošarine na uvoz blaga za osebe, ki potujejo iz tretjih držav, se je predlagalo, da se pojasnita opredelitvi za izraza „tretja država“ in „ozemlje“ v skladu z Direktivo Sveta 2006/112/ES in Direktivo Sveta 2008/118/ES glede na konvencije in pogodbe, sklenjene s Francijo, Združenim kraljestvom in Ciprom, in sicer, da se Kneževina Monako, otok Man in suverene cone Združenega kraljestva Akrotiri in Dhekelia za namene uporabe te direktive ne štejejo za tretje države.

Res je, da člen 3(1) in (2) Direktive Sveta 2007/74/ES razlikuje med „tretjo državo“ in „ozemljem, ki ni ozemlje tretje države in na katerem se ne uporablja Direktiva 2006/112/ES ali Direktiva 92/12/EGS ali pa se obe ne uporabljata“. To razlikovanje je posledica dejstva, da so nekatera ozemlja del carinskega območja EU, a se na njih nekatera davčna pravila ne uporabljajo, nekatera druga ozemlja pa so zunaj carinskega območja, a se na njih zaradi pridružitvenega sporazuma uporabljajo nekatera davčna pravila Skupnosti. V večini primerov so razlogi za ta pravila, ki so včasih res zapletena, zgodovinske narave in so večkrat bili rešitev dolgotrajnih sporov. Razlikovanja v členu 3(1) in (2) obstajajo in morajo še naprej obstajati zaradi teh zgodovinskih razlogov in izpolnjevanja obveznosti, h katerim so se zavezale nekatere države članice. Potniki, ki vstopajo v Skupnost z otoka Man, niso upravičeni do oprostitev za potnike v skladu s členom 1 in členom 3(1), ker ozemlje otoka Man ni tretja država, potniki iz Monaka pa niso upravičeni do oprostitev za potnike v skladu s členom 1 in členom 3(2), ker se na njihovem ozemlju uporablja Direktiva 2006/112/ES ali Direktiva 92/12/EGS ali pa obe.

³ Dokument 16879/2011 – UD 335 – Priloga.

⁴ Glej dokument Komisije „Rezultati vprašalnika o izvajanju Direktive Sveta 2007/74/ES o oprostitvi plačila davka na dodano vrednost in trošarine na uvoz blaga za osebe, ki potujejo iz tretjih držav“ (CED 798).

Zaradi istih zgodovinskih razlogov obstajajo izjeme pri teh opredelitvah in se morajo še naprej uporabljati. Drugi pododstavek člena 3(1) določa, da se glede na davčni sporazum med Francijo in Kneževino Monako z dne 18. maja 1963 in glede na sporazum o prijateljskih in dobrososedskih odnosih med Italijo in Republiko San Marino z dne 31. marca 1939 Monako in San Marino ne štejeta za tretji državi, kar zadeva trošarine. Dejstvo, da Monako in San Marino (samo za namene trošarin) ne veljata za tretji državi (člen 3(1)) zagotavlja, skupaj z opredelitvijo iz člena 3(2), da potniki, ki vstopajo v Skupnost iz Monaka, pod nobenim pogojem niso upravičeni do oprostitev za potnike v okviru Direktive Sveta 2007/74/ES, potniki iz San Marina pa niso upravičeni do oprostitev za potnike za namene trošarin. Pravzaprav člen 1 te iste direktive omejuje upravičenost do oprostitev za potnike iz tretjih držav in ozemelj, ki niso ozemlja tretjih držav, na katerih se ne uporablja Direktiva 2006/112/ES ali Direktiva 92/12/EGS ali se ne uporabljata obe.

Podobno drugi pododstavek člena 3(2) določa, da glede na sporazum med vladama Združenega kraljestva in otoka Man o carinah in trošarinah ter s tem povezanih zadevah z dne 15. oktobra 1979 otok Man ne šteje za ozemlje, ki ni ozemlje tretje države in na katerem se ne uporablja Direktiva 2006/112/ES ali Direktiva 92/12/EGS ali pa se ne uporabljata obe. Ta oprostitev ponovno zagotavlja, da potniki, ki vstopajo v Skupnost s teh ozemelj, niso upravičeni do oprostitev za potnike v okviru Direktive Sveta 2007/74/ES, ker člen 1 te direktive omejuje oprostitve za potnike na potnike z ozemelj, na katerih se določbe Skupnosti o DDV ali trošarinah ali o obojem ne uporabljajo, in na potnike iz tretjih držav.

Ker te specifične razmere, ki so nastale zaradi zgodovinskih razlogov, še vedno obstajajo, Komisija še naprej meni, da obstaja potreba po specifičnih pravilih iz člena 3(1) in (2) Direktive Sveta 2007/74/ES.

Člen 3(3) – potniki v zračnem in pomorskem prometu

Ta člen po eni strani razlikuje med potniki v zračnem in potniki v pomorskem prometu, po drugi strani pa iz oprostitev za potnike izključuje posameznike, ki potujejo z zračnim prevozom v zasebne namene ali pomorskim prevozom v zasebne namene. Pododstavek 1 člena 7 Direktive določa mejno vrednost v višini 430 EUR za potnike v zračnem in pomorskem prometu, za druge potnike pa mejna vrednost znaša 300 EUR.

Pri posvetovanju se je pojavil tudi predlog, da bi se člen 3(3) spremenil tako, da bi bila izključitev posameznikov, ki potujejo z zračnim prevozom v zasebne namene ali pomorskim prevozom v zasebne namene, za države članice izbirna, tako da bi lahko uporabljale enotno mejno vrednost 430 EUR za vse potnike namesto 430 EUR za potnike v zračnem in pomorskem prometu in 300 EUR za vse ostale potnike. Osnovna zamisel pri tem je bila, da bi se pospešili postopki v državah članicah, ki nimajo kopenskih meja s tretjimi državami.

Razlikovanje med različnimi prevoznimi sredstvi je bilo uvedeno zaradi upoštevanja razmer v državah članicah, ki si kopensko mejo delijo z vzhodnoevropskimi državami (npr. Rusijo ali Ukrajino), ki imajo občutno nižjo raven cen in/ali davkov/trošarin. Komisija ni seznanjena s kakršnim koli občutnim zmanjšanjem teh razlik med cenami od sprejetja Direktive leta 2007. Ravno nasprotno, razmeroma visoke stopnje inflacije v večini držav članic ob vzhodni meji EU so očitno povzročile še večje razlike med kupno močjo v teh državah in pa tretjih državah ob vzhodni meji EU.

Poleg tega se zdi, da težave, o katerih sta poročali Madžarska in Estonija v „Poročilu o določbah za osebno prtljago – poročanje o vprašanjih, povezanih z izvajanjem člena 41 Uredbe Sveta (ES) št. 1186/2009, ki jo je uvedla Uredba Sveta (ES) št. 274/2008“, ta zaključek potrjujejo.

Na tej podlagi Komisija meni, da ni pravih pogojev za uvedbo izbirne izključitve posameznikov, ki potujejo z zračnim prevozom v zasebne namene ali pomorskim prevozom v zasebne namene, za države članice.

V posvetovanju je bil predstavljen tudi predlog, da bi se opredelitev izraza „potnik“ uskladila s členom 236 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti.

Člen 236(a) Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 navaja, „[...] da se za „potnika“ šteje:

1. vsaka oseba, ki začasno prihaja na carinsko območje Skupnosti, kjer nima običajnega bivališča, in
2. vsaka oseba, ki se vrne na carinsko območje Skupnosti, kjer ima običajno bivališče, potem ko je začasno bivala na ozemlju tretje države.“

V nasprotju s tem člen 1 Direktive določa pravila za „[...] osebe, ki potujejo iz tretje države ali z ozemlja, na katerem se določbe Skupnosti o DDV ali trošarinah ali o obojem, kakor je določeno v členu 3, ne uporabljajo“. Člen 3 dodatno opredeljuje ta ozemlja s sklicevanjem na Direktivo 2006/112/ES in Direktivo 2008/118/ES (o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS). Iz razlogov, opisanih zgoraj v zvezi s predlagano spremembo člena 3 Direktive, je za ti direktivi značilen bolj raznolik koncept.

Komisija zato meni, da ni pravih pogojev za usklajitev opredelitve potnika iz člena 3 Direktive z opredelitvijo iz člena 236 Uredbe 2454/93.

Člen 7(4) – osebna prtljaga

Ta določba vrednost osebne prtljage potnika oprošča mejne vrednosti⁵. Če se upošteva širša razlaga te določbe, lahko „osebna prtljaga potnika“ vključuje tudi nakupe, oproščene carine, na potnikovem odhodnem potovanju. To bi lahko ustvarilo luknjo v zakonu, saj bi potnik lahko na odhodnem potovanju kupil blago brez plačila DDV in/ali carine in nato to blago ponovno uvozil poleg mejne vrednosti. Posameznik bi lahko kupil neomejeno količino blaga brez plačila DDV in to blago uporabljal znotraj EU. Zato se je predlagalo, da se v ta člen vključi opredelitev izraza „osebna prtljaga“, da se pojasni, da se nakupi, oproščeni carine, na odhodnem potovanju ne štejejo za osebno prtljago in da zanje veljajo mejne vrednosti.

V okviru člena 5 in člena 7(4) Direktive in člena 147(1)(a) in člena 146(1)(b) Direktive 2006/112/ES je sicer teoretično možno, da pride do zlorabe. Dejansko pa tretje države in ozemlja zunaj EU navadno tudi uporabljajo mejne vrednosti in količinske omejitve za potnike, ki vstopajo na njihovo ozemlje. Vrednost ali količina blaga, ki se lahko uvozi v takšnih namembnih državah, načeloma ni neomejena, ampak mora pri uvozu izpolnjevati nacionalne/ozemeljske pravne zahteve na obeh delih potovanja.

⁵ „Vrednost osebne prtljage potnika, ki se uvozi začasno ali se po njenem začasnem izvozu ponovno uvozi, in vrednost zdravil za osebno uporabo potnika se ne upoštevata pri uporabi oprostitev iz odstavkov 1 in 2.“

Komisija ni seznanjena z zlorabami, ki bi imele gospodarske razsežnosti, zaradi katerih bi bila potrebna zakonodajna pobuda, države članice pa o njih tudi niso poročale. Službe Komisije zato ne nameravajo začeti razprave o tem vprašanju o vključitvi nakupov, oproščenih carine, na odhodnem potovanju potnika v določbo o osebni prtljagi/mejnih vrednostih.

Člen 13 – osebje prevoznih sredstev

Pri posvetovanju je bilo predlagano tudi, da bi se opredelitev izraza „osebje prevoznih sredstev“ iz člena 13 Direktive uskladila s členom 49(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 918/83 z dne 28. marca 1983 o sistemu oprostitve carin v Skupnosti, ki jo je nadomestila Uredba Sveta (ES) št. 1186/2009 z dne 16. novembra 2009.

V skladu s Prilogo VI Uredbe Sveta (ES) št. 1186/2009 je bil člen 49 Uredbe Sveta (EGS) št. 918/83 odpravljen brez ustrezne (nove) določbe v razveljavitveni uredbi. Namesto tega člen 41 Uredbe Sveta (ES) št. 1186/2009 obravnava oprostitve carin za blago v osebni prtljagi potnika s sklicevanjem na določbe Direktive Sveta 2007/74/ES:

„Blago v osebni prtljagi potnikov, ki prihajajo iz tretje države, se lahko uvozi brez uvoznih dajatev, če je takšen uvoz oproščen davka na dodano vrednost (DDV) v skladu z določbami nacionalne zakonodaje, sprejetimi v skladu z določbami Direktive Sveta 2007/74/ES z dne 20. decembra 2007 o oprostitvi plačila davka na dodano vrednost in trošarine na uvoz blaga za osebe, ki potujejo iz tretjih držav.“

Komisija zato ne vidi potrebe ali morebitne dodane vrednosti v uskladitvi opredelitve „osebja prevoznih sredstev“ iz člena 13 Direktive z opredelitvijo iz člena 49(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 918/83.

2.2.2. Člen 6(a) – razlaga izraza „občasni uvoz“

Štiri države članice so poudarile, da bi bilo treba natančneje opredeliti dovoljeno pogostost nekomercialnega uvoza za potnike (npr. določitvi največjega števila potovanj v določenem časovnem obdobju). Zdi se, da se nekatere države članice, ki si kopensko mejo delijo s tretjimi državami, soočajo s posebnimi težavami, ki jih imajo s fizičnimi osebami, ki mejo med EU in neko tretjo državo prestopajo večkrat na teden ali, v izjemnih primerih, večkrat na dan, s seboj pa prenašajo trošarinsko blago, katerega količina ustreza ali pa je le malo pod največjimi dovoljenimi količinskimi omejitvami, ter drugo blago, katerega količina ravno ustreza dovoljenim mejnim vrednostim.

Službe Komisije razumejo pomisleke teh držav članic, zlasti ker se v veliki meri ujemajo s tistimi, ki so opisane v „Poročilu o določbah za osebno prtljago – poročanje o vprašanjih, povezanih z izvajanjem člena 41 Uredbe Sveta (ES) št. 1186/2009, ki jo je uvedla Uredba Sveta (ES) št. 274/2008“. Službe Komisije se tudi strinjajo, da takšnega uvoza ne bi smeli šteti za „občasen uvoz“.

Kljub temu Direktiva ne določa meril za ustrezno pogostost potovanj.

V skladu s členom 6 Direktive „je uvoz nekomercialne narave, če izpolnjuje naslednje pogoje:

(a) je priložnosten,

(b) zajema izključno blago za osebno ali družinsko rabo potnikov ali blago, namenjeno za darila.

Narava in količina blaga ne smeta biti takšni, da bi vzbujali dvome o uvozu blaga v nekomercialne namene“.

Službe Komisije so pri analizi številnih scenarijev uvoza za potnike lahko le sklenile, da zakonodajna pobuda za spremembo določb Direktive ne ponuja ustrezne rešitve za rešitev poročenih težav, ker bi dodatna razčlenitev opredelitve občasnega uvoza na „redko/občasno/nestalno“ le še povečala zapletenost pravnih opredelitev, ne bi pa povečala pravne varnosti. Nedvoumne opredelitve za „občasno“ v smislu števila za pogostost enostavno ni, vendar, zlasti kar zadeva trošarinsko blago, bi morale biti količine, ki jih ima potnik pri sebi ob vstopu v EU, take, da jih je mogoče zaužiti ob upoštevanju običajnega potrošniškega vedenja te fizične osebe.

Primer 1: potnik prestopa mejo med EU in tretjo državo vsak drugi dan, pri tem pa ima pri vsakem vstopu v EU, ko se vrača iz tretje države, pri sebi zavoj cigaret (200 kosov).

Količina 100 cigaret, ki bi jih ta fizična oseba morala pokaditi vsak dan, očitno presega običajno potrošniško vedenje. Za takšen uvoz ne more veljati, da je nekomercialne narave.

Primer 2: potnik prestopa mejo med EU in tretjo državo enkrat na teden, pri tem pa ima pri vsakem vstopu v EU, ko se vrača iz tretje države, pri sebi pet škatlic cigaret in liter vodke.

Če so izpolnjeni vsi drugi pogoji, navedena količine blaga ne bi smela biti vzrok za sprožitev carinskega postopka.

Primer 3: potnik prestopa mejo med EU in tretjo državo vsak dan, pri tem pa v EU vstopa z motornim vozilom s standardnim rezervoarjem za gorivo, polnim bencina/dizelskega goriva, v prenosni posodi pa ima še dodatnih 10 litrov goriva.

Malo verjetno je, da fizična oseba porabi tako velike količine goriva za nekomercialne namene.

Primer 4: potnik prestopa mejo med EU in tretjo državo enkrat na teden, pri tem pa ima vsakič, ko vstopa v EU, pri sebi tri zavojčke drobno rezanega tobaka (skupaj 90 g), štiri litre mirnega vina, liter whiskyja, pet zapestnih ur, več stekleničk parfuma in tri naprave GPS.

Čeprav so količine trošarinskega blaga navidez še v skladu z zahtevami Direktive, je treba zaradi uvoza drugega blaga preveriti potnikove namene v zvezi z uporabo za komercialne namene.

Komisija se zaveda, da obstaja mnogo različnih scenarijev, o katerih v okviru tega poročila ni mogoče podrobno in ustrezno razpravljati. Zaradi te številnosti je treba vsak primer obravnavati posebej, zlasti če obstaja možnost izogibanja plačilu davkov, pri čemer je treba upoštevati vse pogoje, navedene zlasti v členih od 4 do 6 Direktive. Komisija nima načelnih ugovorov proti pristopu, ki ga je izbralo več držav članic, pri katerem spremljajo število potovanj enega potnika v določenem časovnem obdobju, zlasti na kopenskih mejah s tretjimi državami. Kljub temu takšno spremljanje ne sme voditi v nesorazmerno krčenje svobode potovanja za državljane EU ali omejevati normalnega prestopanja meje za osebe brez blaga, kupljenega v tujini. Kar zadeva strukturo takšnih dejavnosti spremljanja, lahko države članice same določijo ukrepe, ki se jim zdijo najbolj ustrezni in najmanj obremenjujoči.

Poleg tega se ne sme spregledati dejstvo, da mnogo določb Direktive Sveta 2007/74/ES izvira iz mednarodnih konvencij, h katerim so pristopile države članice in EU. Zato je treba ohraniti skladnost določb Skupnosti z določbami teh konvencij.

Na tej podlagi Komisija na tej stopnji ne namerava predstaviti zakonodajne pobude za rešitev opisanih težav, je pa z zainteresiranimi državami članicami pripravljena sodelovati pri razvoju upravnih orodij in praks za ustrezno obravnavo opisanih težavnih scenarijev in pridobljeno znanje deliti z drugimi državami članicami.

Razmere, opisane zgoraj, so še bolj zapletene, ko gre za prebivalce obmejnega ozemlja, obmejne delavce ali osebje prevoznih sredstev (glej člen 13 Direktive). Pri ocenjevanju takšnih mejnih prehodov morajo države članice poleg zahtev iz členov od 4 do 6 Direktive upoštevati tudi geografski položaj prebivališča potnika, kakor tudi njegov zaposlitveni položaj in/ali delovno okolje.

Za pospešitev obravnave takšnih posebnih primerov odstavka (5) in (6) člena 3 Direktive opredeljujeta izraza „obmejno ozemlje“ in „obmejni delavec“. V skladu s tema opredelitvama in v povezavi s členom 13(2) za potnike, ki potujejo dlje od ozemlja, ki se razteza do 15 km zračne črte od meje, ne veljajo nobene druge omejitve kot tiste, ki veljajo za vse druge potnike. Toda nekatere fizične osebe to določbo zlorablajo, saj blago, kupljeno v tujini, predajo osebam, ki prebivajo manj kot 15 km stran od meje. Ker do takšnega uvoza navadno prihaja le na kopenskih mejah, Direktiva določa ukrepe, ki jih države članice lahko uporabijo pri odpravi/omejevanju zlorab odobrenih oprostitev.

Prvič, potniki, ki niso potniki v zračnem in pomorskem prometu, lahko v EU prinesejo blago (razen tobaka, alkohola in goriva) v vrednosti do 300 EUR na osebo. Za potnike v zračnem in pomorskem prometu ta meja znaša 430 EUR.

Drugič lahko države članice v podporo visoki ravni varovanja javnega zdravja zmanjšajo največjo dovoljeno količino za tobačne izdelke na 20 % običajne količine (npr. 40 cigaret namesto 200). Tako se države članice lahko same odločijo, ali takšne višje omejitve veljajo za vse potnike (člen 8(1)) ali le za potnike v zračnem in pomorskem prometu (člen 8(2)).

Tretjič, države članice lahko znižajo tako mejno vrednost kot količinske omejitve za prebivalce obmejnega ozemlja, obmejne delavce in osebje prevoznih sredstev, ki se uporabljajo v mednarodnih potovanjih, na raven, ki jo določijo na nacionalni osnovi, glej člen 13(1) v povezavi z drugim pododstavkom člena 13(2) Direktive. V nekaterih primerih so države članice znižale količine/zneske celo na nič.

Komisija v celoti priznava težke razmere, s katerimi se soočajo številne države članice pri izvajanju posebnih primerov in oprostitev, odobrenih v Direktivi. Vseeno pa meni, da veljavna zakonodaja zagotavlja ravnovesje med obveznostjo držav članic, da preprečijo dvojno obdavčenje za nekomercialne uvoze, in suvereno pravico držav članic, da zaščitijo svoje domače gospodarstvo in nacionalne dohodke.

Komisija ponovno meni, da zakonodajna pobuda za reševanje primerov iz obmejnega ozemlja enostavno ni izvedljiv pristop za reševanje poročanih težav. Je pa z zainteresiranimi državami članicami pripravljena sodelovati pri razvoju upravnih orodij in dobre prakse za ustrezno obravnavo opisanih težavnih scenarijev ter nato pridobljeno znanje deliti z drugimi državami članicami.

2.2.3. Člen 8 – obravnava drugih tobačnih izdelkov (tukaj: snus)

Ena od držav članic (Švedska) poroča, da se oprostitev plačila davka iz te direktive zlorablja za tobačni izdelek po imenu „snus“. Snus je tobačni izdelek, za katerega se po švedskem zakonu plačujejo trošarine. Na vseh drugih trgih EU, razen na Švedskem, je prepovedan. Uvoz snusa je oproščen davka, omejen je le z mejno

vrednostjo iz člena 7 v višini 430/300 EUR (ne pa tudi s količinskimi omejitvami iz člena 8), zato je mogoče ob trditvi, da je namenjen osebni uporabi, na Švedsko prinesiti velike količine neobdavčenega snusa. Zdi se, da carinski kontrolni ukrepi potrjujejo, da potniki (kurirji) na potniških trajektih prek Baltskega morja organizirano in nezakonito na Švedsko prinašajo velike količine snusa. Neobdavčeni snus je nato na Švedskem ponovno prodan v prodaji na drobno in očitno povzroča izkrivljanje trga. Švedska predlaga uvedbo količinske omejitve za snus kot odstopanje od člena 7 in člena 8. Poleg tega Švedska predlaga količinske omejitve za vse obdavčene tobačne izdelke vključno z brezdimnimi tobačnimi izdelki.

V skladu s členom 8 Direktive so količinske omejitve določene za nekatere tobačne izdelke, ki jih države članice oprostitijo DDV in trošarin. Za ostalo blago, kot so tobačni izdelki, ki niso navedeni v členu 8, pa velja le mejna vrednost v višini 300/430 EUR (člen 7). Zdi se, da je švedska upravna praksa močno poslabšala te razmere, saj so v preteklih letih uvedli mejne vrednosti oprostitvev v višini 4 300 in 3 000 švedskih kron za potnike, ki so s čolnom ali ladjo prispeli iz tretjih držav, kar je enako **507,49 EUR** (zračni in pomorski promet) oziroma **354,06 EUR** (drugi potniki).

Na tej podlagi se zdi, da so prednostna naloga nacionalni ukrepi, saj bi se z njimi lahko uskladile švedske mejne vrednosti oprostitvev z zneski v eurih iz člena 7 Direktive, hkrati pa omejile uvoz snusa. Na voljo so primeri za droge, zdravila, orožje, eksplozivne snovi, pornografsko gradivo, pri katerih države članice uveljavijo svojo suvereno pravico, da prepovejo ali omejijo uvoz in/ali distribucijo takšnih izdelkov.

Komisija na tej stopnji ne namerava predlagati spremembe Direktive v zvezi z obravnavo „snusa“.

2.2.4. Člen 8(2) – razlikovanje med potniki v zračnem prometu in drugimi potniki

Ena od držav članic predlaga odpravo razlikovanja med potniki v letalskem prometu in ostalimi potniki (pri čemer bi se nižje količinske omejitve za tobačne izdelke uporabljale le za potnike, ki niso potniki v letalskem prometu).

V skladu s členom 8(2) „države članice lahko razlikujejo med potniki v zračnem prometu in drugimi potniki tako, da uporabijo nižje količinske omejitve iz odstavka 1 samo za potnike, ki niso potniki v zračnem prometu“. Ob odpravi tega razlikovanja bi morale države članice uporabiti nižje količinske omejitve za tobačne izdelke (npr. 40 namesto 200 cigaret) za vse potnike ali pa za nobenega.

Veljavna določba člena 8(2) državam članicam omogoča, da se samostojno odločijo, ali želijo razlikovati med različnimi vrstami potovanja ali ne. Ohranitev te določbe je nujna za upoštevanje razmer v nekaterih državah članicah, ki si delijo kopensko ali morsko mejo s tretjimi državami, ki imajo občutno nižjo raven cen. Države članice pa se lahko same odločijo, ali bodo uporabljale enako omejitve za vse potnike.

Komisija zato meni, da ni pravih pogojev za odpravo izbire iz člena 8(2).

2.2.5. Členi 8, 9 in 11 – količinske omejitve

Ena od držav članic je predlagala uskladitev količinskih omejitev z (občutno višjimi) okvirnimi omejitvami, ki se uporabljajo za potnike znotraj EU (člen 32(3) Direktive Sveta 2008/118/ES), s čimer bi se preprečila drugačna obravnava potnikov, ki pridejo iz tretjih držav.

V skladu s členi 8, 9 in 11 Direktive države članice določene količine tobačnih in alkoholnih izdelkov in goriva v standardnih rezervoarjih in prenosnih posodah oprostitjo DDV in trošarin.

Osnovno načelo notranjega trga EU je, da ni omejitev za stvari, ki jih fizična oseba lahko kupi in vzame s seboj, ko potuje med državami EU, dokler so to izdelki za osebno uporabo in ne za ponovno prodajo z izjemo novih prevoznih sredstev. Davki (DDV in trošarine) so vključeni v ceno izdelkov v državi članici, kjer se opravi nakup, v drugih državah članicah pa ni treba plačati nobenega dodatnega davka. Za določitev, ali je blago, za katero se plačajo trošarine, namenjeno za lastno uporabo fizične osebe, pa države članice določijo okvirne količine samo kot smernice. Te okvirne količine so nekajkrat višje od količinskih omejitev za uvoz, ki je oproščen davka v okviru Direktive.

Zato ne bi bilo smiselno povišati količinske omejitve za uvoz, oproščen davka, na okvirne količine za obdavčeno blago v EU, saj bi to povzročilo negativno diskriminacijo državljanov Skupnosti, hkrati pa povečalo tveganje izkrivljanja konkurence. Namen količinskih omejitev iz členov 8, 9 in 11 Direktive je zaščititi socialno-ekonomske, proračunske in javnozdravstvene politike držav članic, in sicer z določitvijo jasnih meril, ki jih nacionalni organi lahko kadar koli izvršijo.

Komisija ne podpira povišanja količinskih omejitev iz členov 8, 9 in 11 Direktive na okvirne količine, določene v členu 32(3–4) Direktive Sveta 2008/118/ES.

2.2.6. Člen 10 – starost potnikov

Ena od držav članic predlaga, da bi oznako starosti s „17“ spremenili na „18“, kar bi bilo v skladu z ukrepi na področju javnega zdravja v zvezi z mladostniki v različnih državah članicah.

V skladu s členom 10 Direktive oprostitev za tobačne in alkoholne izdelke ne veljajo za mladostnike, mlajše od 17 let. Starostne omejitve za uživanje alkohola mladostnikom po državah članicah EU so skladne z nacionalnimi/regionalnimi javnozdravstvenimi in socialno-ekonomskimi politikami. Nekatere države članice dovoljujejo nakup in uživanje vseh alkoholnih pijač samo osebam, starim najmanj 18 ali celo 20 let, druge države članice pa uporabljajo starostno mejo 16 let, ki velja samo za pivo ali pa za vse alkoholne pijače, vključno z žganimi. Kar zadeva starostne omejitve za nakup in uživanje tobačnih izdelkov, so razmere v državah članicah podobne tistim za alkoholne pijače. Vendar večina držav članic za nakup tobačnih izdelkov uporablja višjo starostno omejitev, 18 let, manjše število držav članic pa omejitev 16 let. Poleg tega so nekatere države članice sprejele zakonodajo o zaščiti mladostnikov, ki je v regionalni pristojnosti. To razkriva dejstvo, da se določbe o kajenju in pitju alkohola močno razlikujejo že znotraj ene same države.

Pred sprejetjem veljavnega člena 10 Direktive je bila o teh vidikih opravljena podrobna razprava; starostna omejitev 17 let iz člena 10 Direktive je posledica poštenega kompromisa med različnimi pristojnostmi in nacionalnimi/regionalnimi javnimi zdravstvenimi in socialno-ekonomskimi politikami v državah članicah. Nobenih novih elementov ni, ki bi upravičevali razpravo z možnostjo drugačnega rezultata.

Zato Komisija na tej stopnji ne namerava spreminjati te določbe glede starosti potnikov.

2.2.7. Člen 11 – gorivo v prenosni posodi

Ena od držav članic je izrazila mnenje, da ni potrebe po oprostitvah za gorivo v prenosni posodi, predvsem iz praktičnih razlogov. Poleg tega ta država članica predlaga uskladitev člena 11 Direktive z določbami iz člena 84 in člena 87 Direktive Sveta 2009/132/ES o določitvi področja uporabe člena 143(b) in (c) Direktive 2006/112/ES glede oprostitve davka na dodano vrednost na končni uvoz določenega blaga za namene DDV in iz členov 107 in 110 Uredbe Sveta (ES) št. 1186/2009 o sistemu oprostitve carin v Skupnosti, da bi se zagotovila jasnejša in skladnejša uporaba oprostitve davka za gorivo v standardnih rezervoarjih. V okviru člena 11 direktive se lahko gorivo v standardnem rezervoarju in dodatnih 10 litrov goriva v prenosni posodi oprosti plačila DDV in trošarin. Te določbe izvirajo iz več mednarodnih konvencij, kot sta Kjotska konvencija in Istanbulska konvencija o začasnem uvozu, h katerim so pristopile države članice in/ali Evropska unija. To skladnost med pravili Skupnosti in mednarodno obveznostjo je treba ohraniti. Poleg tega se s sprejetjem v popolnoma davčnega vidika ne sme prezreti vidika varnosti v cestnem prometu.

Po drugi strani pa tudi službe Komisije skrbi zloraba teh oprostitvev, zlasti ker jih potrjuje in podrobno opisuje „Poročilo o določbah za osebno prtljago – poročanje o vprašanjih, povezanih z izvajanjem člena 41 Uredbe Sveta (ES) št. 1186/2009, ki jo je uvedla Uredba Sveta (ES) št. 274/2008“. Vendar se zakonodajna pobuda tudi v tem primeru ne zdi pravi instrument za obravnavo teh scenarijev zlorabe. Primerneje bi bilo razviti upravne prakse in instrumente za spopadanje s tovrstnimi zlorabami. Določbe iz členov 84 in 87 Direktive Sveta 2009/132/ES ter členov 107 in 110 Uredbe Sveta (ES) št. 1186/2009 bi lahko služile kot osnova za razvoj takšnih instrumentov in praks.

Zato se za gorivo v standardnem rezervoarju in največ 10 l goriva v prenosni posodi ohranijo veljavne oprostitve. Je pa Komisija pripravljena sodelovati z zainteresiranimi državami članicami pri razvoju upravnih orodij in dobre praks za ustrezno obravnavo opisanih težavnih scenarijev ter nato pridobljeno znanje deliti z drugimi državami članicami.

2.2.8. Člen 14 – najmanjši znesek davka

Eno od držav članic je zanimalo, ali se znesek, naveden v členu 14 (10 EUR), uporablja za DDV in trošarine skupaj (skupno 10 EUR) ali za vsak davek posebej (10 + 10 EUR).

V skladu s členom 14 se „države članice lahko odločijo, da ne obračunavajo DDV ali trošarine na uvoz blaga potnikov, če je vsota davka, ki bi ga bilo treba obračunati, enaka ali manjša od 10 EUR“.

Komisija bi želela pojasniti, da se ta najmanjši znesek davka nanaša na skupni izračun davka (DDV in trošarine skupaj).

2.2.9. Razmerje med mejnimi vrednostmi in količinskimi omejitvami

V „Poročilu o določbah za osebno prtljago – poročanje o vprašanjih, povezanih z izvajanjem člena 41 Uredbe Sveta (ES) št. 1186/2009, ki jo je uvedla Uredba Sveta (ES) št. 274/2008“ so se države članice pritoževale, da možnost izbire med mejnimi vrednostmi in količinskimi omejitvami pušča preveč manevrskega prostora in lahko povzroči izkrivljanje konkurence med državami članicami. Za trošarine države članice niso poročale o takšnih izkrivljanjih konkurence niti niso predložile ekonomskih podatkov v podporo omenjeni domnevi.

Zato Komisija na tej stopnji ne namerava ponovno začeti razprave o razmerju med mejnimi vrednostmi in količinskimi omejitvami.

2.2.10. Plovba po celinskih plovnih poteh in prevoz potnikov po reki Donavi

En gospodarski subjekt je vprašal, zakaj potniki, ki vstopijo v EU po reki Donavi na plovilih, ki niso namenjena plovbi po morju, niso upravičeni do oprostitev za potnike. Službe Komisije niso imele takojšnjega odgovora na to vprašanje in bodo o njem razpravljale z državami članicami, ker se zdi, da je pri tem treba upoštevati vprašanja enake davčne obravnave.

Komisija bo v Odboru za trošarine z državami članicami razpravljala o plovbi po celinskih plovnih poteh in prevozu potnikov po reki Donavi.

3. SPLOŠNA OCENA IN ZAKLJUČEK

Posvetovanje z državami članicami je ponudilo najnovejše vpoglede v sedanjo uporabo prava Skupnosti v nacionalni zakonodaji. Velika večina držav članic je zadovoljna z določbami in ne vidijo potrebe po spremembi veljavne direktive. Veliko število prejetih pripomb se nanaša samo na jezikovne/redakcijske spremembe. Iz teh razlogov Komisija predlaga, da se na tej stopnji ne poda nikakršna zakonodajna pobuda za spremembo Direktive o oprostitvah za potnike. Je pa Komisija pripravljena sodelovati z zainteresiranimi državami članicami pri razvoju upravnih orodij in dobre prakse za ustrezno obravnavo praktičnih težavnih scenarijev ter nato pridobljeno znanje deliti z drugimi državami članicami.

Vse prejete tehtne pripombe so predstavljene v tem poročilu. Državam članicam so na voljo smernice v zvezi z določenimi vprašanji, ki se v glavnem nanašajo na opredelitve in razlage tehničnih izrazov, uporabljenih pri uporabi te direktive. Nekatere pripombe se nanašajo na širša vprašanja, ki jih obravnava druga zakonodaja o trošarinah (zlasti splošni režim za trošarino iz Direktive Sveta 2008/118/ES). Te pripombe se bodo upoštevale, ko se bodo predlagale spremembe te zakonodaje.

4. PRILOGA

Pregled uporabe oprostitev in višjih/nizjih količinskih omejitev držav članic v skladu s členi 7, 8, 13, 14 in 15 Direktive Sveta 2007/74/ES

V skladu s členi 7, 8, 13, 14 in 15 Direktive Sveta 2007/74/ES države članice lahko uporabijo oprostitve in višje/nizje količinske omejitve pri izvajanju določb te direktive. Te določbe se uporabljajo na nacionalni ravni. Spodnje tabele prikazujejo, kako države članice uporabljajo takšne oprostitve.

Uporaba zmanjšanih količin/mejnih vrednosti v skladu s členom 7(2) in členom 8(1–2)

DČ	Zmanjšana mejna vrednost v skladu s <u>členom 7(2)</u> v EUR	Zmanjšane količine za vse potnike v skladu s <u>členom 8(1)</u>	Zmanjšane količine za potnike, ki niso potniki v zračnem prometu, <u>člen 8(2)</u>
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>
AT*	150	ne	ne
BE	175	ne	ne
BG	ne	delno da	da
CY	175	ne	ne
CZ	200	ne	ne
DE	175	ne	ne
DK	ne	ne	ne
EE	ne	samo za člen 8(1)(a) in (d)	n. r.
EL	150	ne	da
ES	150	ne	ne
FI	ne	ne	ne
FR	150	ne	ne
HU	150	ne	da
IE	215	ne	ne
IT	150	ne	ne
LT	147,70	ne	da
LU	175	ne	ne
LV	282,01	ne	da
MT	ne	ne	ne
NL	ne	ne	ne
PL	ne	DDV: ne. Trošarine: oboje.	da
PT	150	ne	ne
RO	ne	samo za člen 8(1)(a)	ne
SE	ne	ne	da (do določene mere)
SI	150	ne	ne
SK	ne	delno da	da
UK	ne	ne	ne

* Avstrija uporablja člen 8(3) za potnike iz enklave Samnauntal.

Uporaba zmanjšanih količin/mejnih vrednosti v skladu s členom 13(1)(a)

DČ	Tobak (a) cigarete (b) cigarilosi (c) cigare (d) tobak za kajenje	Alkohol in alkoholne pijače (a) z vsebnostjo več kot 22 vol. % alkohola ali 80 vol. % in več nadenaturiranega etilnega alkohola (b) z vsebnostjo manj kot 22 vol. % (c) mirno vino (d) pivo	Gorivo (a) standarden rezervoar (b) prenosna posoda	Mejna vrednost (največji znesek v EUR)
AT	a) 25 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,25 litra b) 0,75 litra c) 1 liter d) 2 litra	n. r.	20 EUR, vključno s 4 EUR za hrano in brezalkoholne pijače
BE	ne	ne	ne	ne
BG	ne	ne	ne	ne
CY	ne	ne	ne	ne
CZ	ne	ne	ne	ne
DE	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0 litrov b) 0 litrov c) 0 litrov d) 0 litrov	n. r.	90 EUR
DK	ne	ne	ne	ne
EE	ne	ne	ne	ne
EL	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	(a): 1 liter (b): 2 litra (c): 4 litri (d): 16 litrov	a) gorivo v standardnem rezervoarju b) 10 l goriva v prenosni posodi	175 EUR
ES	a) 200 na mesec	ne	ne	ne
FI	ne	ne	ne	ne
FR	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	(a): 0,25 litra (b): 0,50 litra (c): 0,50 litra (d): 4 litri	a) gorivo v standardnem rezervoarju: 200 litrov b) 10 l goriva v prenosni posodi	Največ: 175 EUR (potniki, stari 15 let in več). Za mlajše od 15 let: 40 EUR.
HU	ne	ne	ne	ne
IE	ne	ne	ne	ne
IT	a) 20 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,125 litra b) 0,250 litra c) 1 liter d) 2 litra	samo standarden rezervoar	50 EUR
LT	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,5 litra b) 0,75 litra c) 0,75 litra d) 4 litri	a) gorivo v standardnem rezervoarju b) brez oprostitvev za prenosno posodo	147,70 EUR
LU	ne	ne	ne	ne
LV	ne	ne	ne	ne
MT	ne	ne	ne	ne
NL	ne	ne	ne	ne
PL	ne	a) 0,5 litra (samo za DDV) b) 0,5 litra (samo za DDV) c) 0,5 litra (samo za DDV) d) 2 litra (samo za DDV)	ne	ne
PT	ne	ne	ne	ne
RO	ne	ne	ne	ne
SE	ne	ne	ne	ne
SI	a) 25 b) 10 c) 5 d) 250 g	a) 0,25 litra c) 1 liter	n. r.	40 EUR
SK	ne	ne	ne	ne
UK	ne	ne	ne	ne

Uporaba zmanjšanih količin/mejnih vrednosti v skladu s členom 13(1)(b)

DČ	Tobačni izdelki (a) cigarete (b) cigarilosi (c) cigare (d) tobak za kajenje	Alkohol in alkoholne pijače (a) z vsebnostjo več kot 22 vol. % alkohola ali 80 vol. % in več nadenaturiranega etilnega alkohola (b) z vsebnostjo manj kot 22 vol. % (c) mirno vino (d) pivo	Gorivo (a) standarden rezervoar (b) prenosna posoda	Mejna vrednost (največji znesek v EUR)
AT	a) 25 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,25 litra b) 0,75 litra c) 1 liter d) 2 litra	n. r.	20 EUR, vključno s 4 EUR za hrano in brezalkoholne pijače
BE	ne	ne	ne	ne
BG	ne	ne	ne	ne
CY	ne	ne	ne	ne
CZ	ne	ne	ne	ne
DE	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0 litrov b) 0 litrov c) 0 litrov d) 0 litrov	n. r.	90 EUR
DK	ne	ne	ne	ne
EE	ne	ne	ne	ne
EL	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	(a): 1 liter (b): 2 litra (c): 4 litri (d): 16 litrov	a) gorivo v standardnem rezervoarju b) 10 l goriva v prenosni posodi	175 EUR
ES	a) 200 na mesec	ne	ne	ne
FI	ne	ne	ne	ne
FR	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	(a): 0,25 litra (b): 0,50 litra (c): 0,50 litra (d): 4 litri	a) gorivo v standardnem rezervoarju: 200 litrov b) 10 l goriva v prenosni posodi	Največ: 175 EUR (potniki, stari 15 let in več). Za mlajše od 15 let: 40 EUR.
HU	ne	ne	ne	ne
IE	ne	ne	ne	ne
IT	a) 20 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,125 litra b) 0,250 litra c) 1 liter d) 2 litra	samo standarden rezervoar	50 EUR
LT	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,5 litra b) 0,75 litra c) 0,75 litra d) 4 litri	a) gorivo v standardnem rezervoarju b) brez oprostitvev za prenosno posodo	147,70 EUR
LU	ne	ne	ne	ne
LV	ne	ne	ne	ne
MT	ne	ne	ne	ne
NL	ne	ne	ne	ne
PL	ne	a) 0,5 litra (samo za DDV) b) 0,5 litra (samo za DDV) c) 0,5 litra (samo za DDV) d) 2 litra (samo za DDV)	ne	ne
PT	ne	ne	ne	ne
RO	ne	ne	ne	ne
SE	ne	ne	ne	ne
SI	a) 25 b) 10 c) 5	a) 0,25 litra c) 1 liter	n. r.	40 EUR

	d) 250 g			
SK	ne	ne	ne	ne
UK	ne	ne	ne	ne

Uporaba zmanjšanih količin/mejnih vrednosti v skladu s členom 13(1)(c)

DČ	Tobačni izdelki (a) cigarete (b) cigarilosi (c) cigare (d) tobak za kajenje	Alkohol in alkoholne pijače (a) z vsebnostjo več kot 22 vol. % alkohola ali 80 vol % in več nadenaturiranega etilnega alkohola (b) z vsebnostjo manj kot 22 vol. % (c) mirno vino (d) pivo	Gorivo (a) standarden rezervoar (b) prenosna posoda	Mejna vrednost (največji znesek v EUR)
AT	a) 25 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,25 litra b) 0,75 litra c) 1 liter d) 2 litra	n. r.	20 EUR, vključno s 4 EUR za hrano in brezalkoholne pijače
BE	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,25 litra b) 0,50 litra c) 2 litra d) 8 litrov	a) standarden rezervoar: brez. b) prenosna posoda: brez	Največji znesek: 175 €
BG	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	(a): 1 liter (b): 1 liter (c): 2 litra (d): 4 litri	a) gorivo v standardnem rezervoarju b) 10 l goriva v prenosni posodi	150 EUR
CY	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,25 litra b) 0,50 litra c) 1 liter d) 3 litri	n. r.	35 EUR
CZ	n. r.	n. r.	n. r.	300 EUR
DE	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0 litrov b) 0 litrov c) 0 litrov d) 0 litrov	n. r.	90 EUR
DK	ne	ne	ne	ne
EE	ne	ne	ne	ne
EL	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	(a): 1 liter (b): 2 litra (c): 4 litri (d): 16 litrov	a) gorivo v standardnem rezervoarju. b) 10 l goriva v prenosni posodi	175 EUR
ES	ne	ne	ne	30 ali 43 EUR
FI	Na mesec: a) 200 b) 100 c) 50 d) 250 g	Na mesec: a) 1 liter b) 2 litra c) 4 litri d) 16 litrov	Na mesec: a) gorivo v standardnem rezervoarju. b) 10 l goriva v prenosni posodi	430 EUR na mesec (zračni in pomorski promet). Kopenski promet: mejne vrednosti blaga, uvoženega naenkrat, največ 300 EUR.
FR	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	(a): 0,25 litra (b): 0,50 litra (c): 0,50 litra (d): 4 litri	a) gorivo v standardnem rezervoarju: 200 litrov b) 10 l goriva v prenosni posodi	Največ: 175 EUR (potniki, stari 15 let in več). Za mlajše od 15 let: 40 EUR.
HU	ne	ne	ne	ne
IE	(a) 40 (b) 20 (c) 10 (d) 50 g	(a) 0,35 litra (b) 0,50 litra (c) 0,75 litrov (d) 4 litri	a) gorivo v standardnem rezervoarju. b) 10 l goriva v prenosni posodi	430 EUR
IT	a) 20	a) 0,125 litra	samo standarden	50 EUR

	b) 10 c) 5 d) 25 g	b) 0,250 litra c) 1 liter d) 2 litra	rezervoar	
LT	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,5 litra b) 0,75 litra c) 0,75 litra d) 4 litri	a) gorivo v standardnem rezervoarju b) brez oprostitvev za prenosno posodo	147,70 EUR
LU	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,25 litra b) 0,5 litra c) 2 litra d) 8 litrov	n. r.	175 EUR
LV	ne	ne	ne	ne
MT	ne	ne	ne	ne
NL	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	(a): 1 liter (b): 1 liter (c): 2 litra (d): 8 litrov	brez nižje količine	brez nižje mejne vrednosti
PL	ne	a) 0,5 litra (samo za DDV) b) 0,5 litra (samo za DDV) c) 0,5 litra (samo za DDV) d) 2,0 litra (samo za DDV)	ne	ne
PT	a) 80 b) 20 c) 10 d) 50 g	n. r.	n. r.	200 EUR
RO	ne	ne	ne	ne
SE	a) 100 b) 20 c) 20 d) 100 g	a) 0 litrov b) 0 litrov c) 0 litrov d) 0 litrov	n. r.	0 EUR
SI	a) 25 b) 10 c) 5 d) 250 g	a) 0,25 litra c) 1 liter	n. r.	40 EUR
SK	ne	ne	ne	ne
UK	ne	ne	ne	ne

Uporaba oprostitvev v skladu s členoma 14 in 15

DČ	Oprostitve iz člena 14 (brez DDV ali trošarin, če je davek enak ali manjši od 10 EUR)	Oprostitve iz člena 15 (prilagoditev/zaokroženje zneskov nacionalne valute v EUR)*
AT	da	ne
BE	ne	ne
BG	ne	ne
CY	da	ne
CZ	da	da (samo za člen 15(2))
DE	ne	ne
DK	ne	ne
EE	ne	ne
EL	ne	ne
ES	ne	ne
FI	ne	ne
FR	ne	ne
HU	ne	da (samo za člen 15(2))
IE	ne	ne
IT	da	ne
LT	ne	da (samo za člen 15(2))
LU	da	ne
LV	ne	da (samo za člen 15(2))

MT	da	ne
NL	ne	ne
PL	da	ne
PT	da	ne
RO	da	ne
SE	da	da
SI	ne	ne
SK	ne	ne
UK	ne	da